

KIVILÁGITOTT FORRÓ NIAGARA

zuhog a Gellérthegyről a fürdők termál-medencéinek táplálására

Unnepi köntös terült a fővárosra szombaton este, a Szent István-napi ünnepek „főpróbája” alkalmából. Ujabb, már-már elfelejtett két szinfolttal lett gazdagabb ismét Budapest fényárban uszó panorámája: kivilágították a koronázó Mátyás-templom most elkészült új tornyát és délután hat óra óta a Szent Gellért-szobor aljából smaragdzöld, forró Niagara zuhog alá hatalmas robajjal tizennégy reflektor fényében.

Mintegy három héttel ezelőtt indult meg a munka a gellérthegyi vizesés átépítésére. Hat szerelő és huszonnégy építőiparos munkás dolgozott állandóan, a sztrájk alatt is. Szombaton délután négy órakor még álltak az állványok, öt órára azonban elvitték az utolsó létrát is s csodás látvány tárult a nézőközönség elé. Nagy tömegek gyűltek össze az Erzsébethíd budai hídfőjénél a „zuhogó premierre”. Feszült izgalomban figyelték a vizesés pályáját, amelyen egyszerre csak kigyultak a reflektorok. Majd a Rudasfürdő gépházában megindult a dinamó s a következő pillanatban hatalmas erővel tört elő a víz sugar a vizesés mesterséges sziklából.

Az átalakított vizesést Budapest székesfőváros gyógyfürdőinek és gyógyforrásainak igazgatósága építette, mintegy huszonötezer pengős költséggel. A vizesést eddig a főváros utcai vezetéke látta el vízzel, amely a természetes víznyomás következtében került fel a magasba, a széjjelosztó „vályuba”. Ez óránként 18 pengőjébe került a fővárosnak, egy napra pedig 420 pengőbe. A vizesés mostani üzembentartása csak öt százaléka az eddigi költségeknek, mert a vizesés újszerű üzembentartása naponta alig kerül 25 pengőbe. Az építési költség pedig éppen az egytizede annak, amennyibe a városligeti többszínű szökőkút került. A tizennégy reflektor, amely megvilágítja a vizesést, összesen 900 Wattot képvisel, óránként mindössze 27 filléres költséggel.

A gyönyörű vizesés remek reklámja Budapest fürdővárosnak és felejthetetlen látványosság a nagyközönség számára. Amellett rendkívül érdekes és hasznos

célt szolgál, mert egyszermind a Rudas- és Szent Gellért-fürdők hűtőberendezése is.

A Rudas-fürdő gépházából egy 26 lóerős szivattyú nyomja fel a vizet a vizesés elosztójába és ugyanez a szivattyú szívja vissza a 25 fokra lehűtött vizet a két fürdő medencéjébe. A thermálvíz tehát állandóan cirkulál a vizesés és a fürdők között éjjel-nappal. A vizesés pályáját teljesen átépítették, négy lapos, ugynevezett elosztófalat építettek be a sziklák közé s ezzel négyszeres vizesést értek el.

A vizesés szombattól kezdve állandóan működni fog reggel héttől este tizenegyig.

Érdekes eseménye volt a Rudas-fürdő körüli munkálatoknak, amikor az egyik munkás osáékánya alatt hirtelen új forrás fakadt.

A Rudas-fürdő vezetői a hír hallatára kiszaladtak az irodákból és csodálkozva nézték az alig néhány méter mélységből csörgedező forrást. Mit csináljanak vele, mitévők legyenek vele? Hiszen Budapest gellérthegyi fürdőcentrumának több vize van ma is, mint amennyit el tud használni és óriási mennyiségű víz folyik bele a Dunába. Egy forrással több, vagy kevesebb, szinte nem is számít itt ezen a gyógyvizekben oly gazdag helyen s éppen ezért az alkalmatlan helyen feltörő forrást elfojtják, ne folyjon el hiába a drága víz.

Itt a Gellért-hegy alatt a történelmi múlt és a felbugyvánó jelen és jövőendő különös hangulata lebeg a sziklák felett. Míg a Rudas-fürdő kupolája és forrásai Szokoli Musztafa pasára, a fürdő építőtőjére s a budai török világra emlékeztet, addig néhány lépésnyire a Szent Imrefürdő mellett frissen furt kutakból ömlik a víz. Ezek az eljövendő Tabán forrásvizei.

Szemben a Rác-fürdővel hatalmas állvány, mint valami gigantikus szunyog, mered a sárga agyag fölött. Alóla fekete vascsőből karvastagságú sugárban ömlik a víz, amely szétfolyik a lebontott Tabán megmaradt utcakövei között.